

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Ndc/1/2019
Identifikačné číslo spisu:	7218209222
Dátum vydania rozhodnutia:	23.01.2019
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7218209222.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci navrhovateľa V. Z. bývajúceho v S., proti výživou oprávnenému P. Z. bývajúcemu v H., o zrušenie povinnosti platiť výživné, vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 30Pc/131/2018, takto

rozhodol:

Prejednanie veci Okresného súdu Malacky sp.zn. 30Pc/131/2018 p r i k a z u j e
Okresnému súdu Košice II.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Malacky predložil 15. januára 2019 spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o návrhu výživou oprávneného plnoletého syna navrhovateľa, nazvanom „Žiadosť o vrátenie veci na Okresný súd Košice II“ a vyhodnotenom za návrh na prikázanie veci Okresnému súdu Košice II z dôvodu vhodnosti (podľa § 39 ods. 2 Civilného sporového poriadku - zákona č. 160/2015 Z.z. v znení zákonov č. 87/2017 Z.z. a č. 350/2018 Z.z., ďalej len „C.s.p.“). Výživou oprávnený svoj návrh odôvodnil tým, že má diagnostikovanú vážnu srdcovú vadu s nutnosťou absolvovať operáciu vo VÚSCH, a.s. v Košiciach, ktorej termín bude stanovený na základe vyšetrení. Poukázal na to, že podľa vyjadrení lekára bude pooperačná rekonvalescencia trvať cca 6 mesiacov, preto v prípade stanovenia pojednávania nebude môcť absolvovať dlhú cestu do sídla príslušného Okresného súdu Malacky (cca 450 km). Sekundárne uviedol tiež fakt, že výdavky na cestu by vzhľadom na jeho momentálnu finančnú situáciu, nakoľko je bez príjmu, boli náročne zvládnuteľné.

2. Navrhovateľ sa k návrhu nevyjadril.

3. Konania vo veciach výživného plnoletých osôb a iných obdobných nárokov sa od 1. júla 2016 spravujú ustanoveniami Civilného mimosporového poriadku (zákona č. 161/2015 Z.z., ďalej len „C.m.p.“). Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia C.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak. To platí i pre návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti.

4. Podľa § 39 ods. 2 a 3 C.s.p. možno na návrh ktorejkoľvek zo strán (rozumej i účastníkov

mimosporového konania - pozn. najvyššieho súdu) spor (tu a aj ďalej rozumej tiež inú vec - opäť pozn. najvyššieho súdu) prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní sporu (veci) rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor (vec) prikázať.

5. V prejednávanej veci status príslušného súdu prislúcha Okresnému súdu Malacky ako všeobecnému súdu navrhovateľa (§ 154 C.m.p.). Bezprostredne nadriadeným súdom takéhoto súdu je Krajský súd v Bratislave a keďže Okresný súd Košice II (ako súd, ktorému sa má vec podľa návrhu výživou oprávneného prikázať) je súdom, ktorého bezprostredne nadriadeným súdom je iný krajský súd (Krajský súd v Košiciach), v tomto prípade je najbližšie spoločne nadriadeným súdom najvyšší súd.

6. Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva strany civilného sporového konania (účastníka civilného mimosporového konania) na zákonného sudcu (Čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného sporového konania alebo jeho zrýchlenie (čo rovnako platí aj pre civilné mimosporové konania). Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu, či finančnú. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

7. S poukazom na už uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 C.s.p. do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov subjektov na oboch procesných stranách, pričom na pomery subjektu, ktorý delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné subjekty konania. Podstatný význam má i stanovisko ostatných subjektov konania.

8. Špecifiká prípadu v prejednávanej veci podľa názoru najvyššieho súdu navrhovanú delegáciu veci odôvodňujú. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že návrh na delegáciu podal účastník, ktorému diagnostikovali vážnu srdcovú vadu, čo potvrdzuje lekárska správa, ktorá je prílohou obsahu spisu (č.l. 19 a nasl. spisu). Navrhovateľ delegácie uviedol, že proces liečby, spojený aj s plánovaným operačným riešením, je zdravotne, časovo i finančne náročný a vzhľadom na momentálnu finančnú situáciu by výdavky na cestu na prípadné pojednávanie v predmetnej veci do sídla miestne príslušného súdu mali negatívny dopad na jeho životnú situáciu. Napriek tomu, že sa navrhovateľ k podanému návrhu na prikázanie veci Okresnému súdu Košice II nevyjadril, z toho, že návrh na zrušenie povinnosti otca platiť výživné už plnoletému synovi sám podal na Okresný súd Košice II (ktorý následne v zmysle § 6 ods. 1 C.m.p. postúpil vec Okresnému súdu Malacky), možno vyvodiť jeho súhlas s prejednaním veci práve súdom, na ktorom konanie začalo a ktorému sa má aj podľa návrhu výživou oprávneného vec prikázať. Delegácia (na súd, na ktorý pôvodne návrh navrhovateľ podal) preto zjavne nebude mať negatívny dopad na navrhovateľa, pričom bez povšimnutia podľa názoru najvyššieho súdu nemožno nechať ani tú skutočnosť, že zavedenie pravidla príslušnosti všeobecného súdu navrhovateľa vo veciach výživného plnoletých osôb bolo do zákona zjavne zavedené za účelom zjednotenia lepšieho prístupu k súdu osobám výživou oprávneným a v tejto súvislosti zákonodarcovi zrejme uniklo, že sú tu tiež konania druhovo totožné s tým z prejednávanej veci, v ktorých je výživou oprávnený (spravidla menej solventný, a preto slabší účastník rodinnoprávneho vyživovacieho vzťahu) vykazovaný do pozície toho, voči komu návrh smeruje (čo v prípade rôznosti, resp. značnej vzdialenosti bydlísk oboch účastníkov konania z principiálnej výhody pre takéhoto účastníka robí v skutočnosti nevýhodou). S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a charakter konania je preto navrhované prikázanie veci inému súdu v záujme zabezpečenia hospodárnosti konania i jeho zrýchlenia.

9. Vzhľadom k už uvedenému tak najvyšší súd dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky pre prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 C.s.p.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.